

KANALEN

NR 3 • 2014

MEDLEMSTIDNING FÖR TRÄLHAVETS BÅTKLUBB TBK

Båtskjulet sid 8

Kräftknytis sid 11

St Petersburg – 16 år senare sid 26

St Petersburg – 16 år senare

Sommarens seglats 2014 gick till Finland och till St Petersburg, denna gång i en eskader från Kotka med finländska Sjöbjörnarna.

Vi seglade själva till St Petersburg 1998 och kunde nu notera stora förändringar och enorma kontraster. Viss tveksamhet rådde i familjen om vi i rådande politiska läge borde stötta Putin-regimen genom turism i Ryssland, men vi beslöt ändå att delta. SXX ställde in sin planerade St Petersburg-eskader, men Sjöbjörnarna och Ocean Cruising Club genomförde som planerat.

Uselt väder i början av sommaren

Jan-Gunnar startade i år redan 14 juni, för att hinna till eskaderstarten i Kotka 29 juni. Ensamsegling i Finland, men Anna-Karin kom med under eskadern. Det var rejält blåsigt hemifrån, avvaktade en hel dag den

hårda byiga N-vinden som drog över Sätterfjärden men seglade ut på kvällen, med 2 rev och lite genua. Målet blev Lökholmen/Sandhamn. Följande eftermiddag utsegling mot finska Utö. Bra vind som avtog under natten, stöttade med motor för att hinna över innan nästa nordliga kuling. Tog hamn – enligt SXXs nya Finlands-handboks rekommendation – vid Havshotelletts flytbrygga på Utö. Inte alls bra, kölen tog i en sten vid innersta bojen och pontonen blev överspolad när den hårda nordan satte in, skvalpig! Bättre lä vid den stora lotsbryggan, där vi alltid brukade ligga förr. Där låg Rival 34 Williaw från Southampton. Via mail med Williawws skeppare Michael Smith hade

jag häromåret ordnat kontakt med Harstad Båtförening i Nordnorge, för övervintring efter hans segling 2010 genom Vita Havskanalen. Uppe vid Utö fyr träffade jag Michael, kul att ses också i verkligheten, inte bara virtuellt!

Följande etapp blev hård, N ca 18 m/s. Efter någon sjömil stångande med motor mot den grova sjön kunde jag falla av och segla halvvind, 7 knop med enbart lite genua ute. Seglade hela "isbrytarleden" förbi välkända Jurmo, Trunsö, Borstö och Vänö, till en klubbhamn i skärgården N Rosala. Inköp av intressanta böcker (om Finlands historia, Göran Schildts seglingar och Tjechov-noveller) på marknaden i Hangö. Midsommar-

frande med Sjöbjörnsvännen i Matgruvan (Ekenäs skärgård). Kyligt och regnigt, men trevligt! J-G hade med en altsax ombord, midsommardansen (swing, valser och finska tangos) tråddes till dragspel, fiol och sax. Fortsatt dåligt väder, i Helsingfors erbjöds J-G middag, bastu och övernattnings hos goda vänner – uppskattat! Motorns larm började bråka under seglingen, så i Kotka först besök hos Volvo-Penta för byte av ett helt korroderat kretskort för styrning av larvet samt byte av oljetrycksgivaren. Inget fel på motorn lyckligtvis! Anna-Karin anlände, vi träffade goda vänner och samlades så småningom för eskadern, 47 båtar. Johanna II med sina 29 fot som vanligt minsta båt, och enda svenskflaggade båt. Efter inledande middag på restaurang Kairo – en gammal sjömanskrog – avseglade vi mot Aspö/Haapasaari för utklarerings och vidare mot Kronstadt och St Petersburg.

Till St Petersburg i dimma

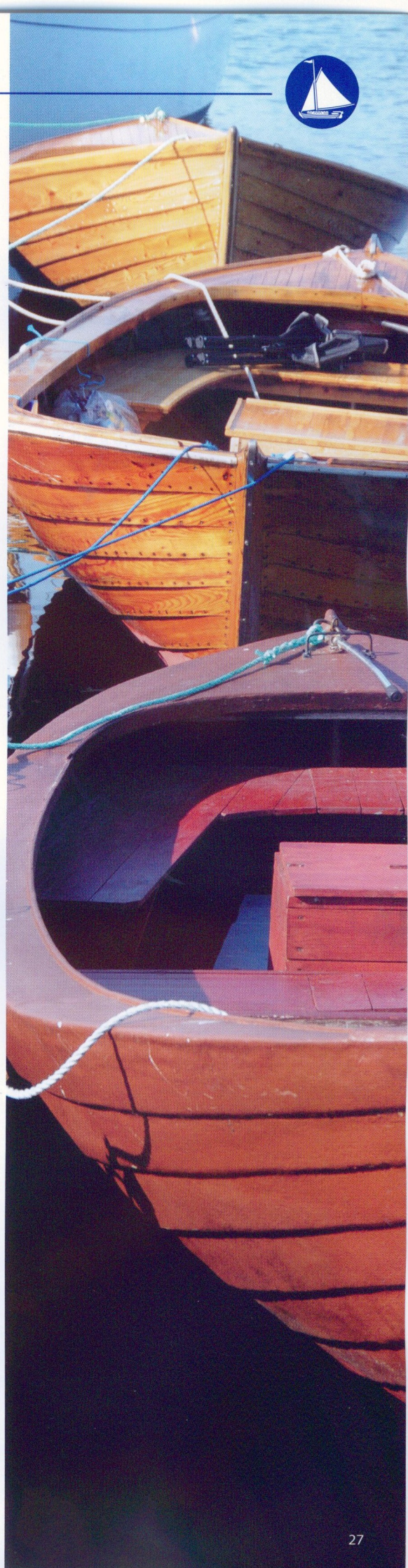
Från Kotka hade vi regn och svår dimma, men hyfsad vind, SE som snart vred mot fin SW-W. Inne på ryskt vatten kom en rysk kustbevakningsbåt ut och gjorde en lov kring oss. När vi ropade på VHF svarade man "god dag" på svenska. Det var däremot obehagligt med den mycket intensiva fartygsstrafiken i lederna mot Primorsk och in mot Kronstadt. Fartygens AIS-info i plottern var ovärderlig då vi dimman måste korsa lederna. Totalt 110 M från Kotka, seglingen gick snabbt, vi fick minska segel för att inte anlöpa Kronstadt före avtalad tid för inklarerings på morgonen. Passagen mellan alla ankarliggande fartyg som väntar på hamnplats upplevdes som att segla genom en stor stad! Invallningen av den innersta delen av Finska Viken för att förhindra översvämningar i St Petersburg är nu färdigställd med stora dammportar som kan stänga den smala passagen in vid Kronstadt. På invallningen

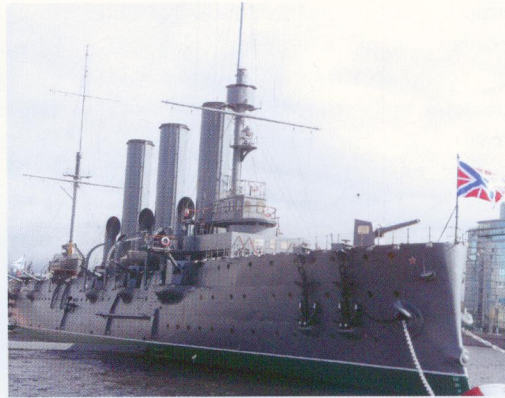
finns en yttre motorvägsring, en inre ring med stora högbroar är under byggnad. Vattnet är fortfarande brunt, men lär vara avsevärt renare sedan ett nytt reningsverk färdigställts. Över 90 % av 5-miljonerstadens kommunala avlopp renas nu. Inklarerings gick smidigt, tack vare förarbetet av vår lokala representant Vladimir Ivankiv (som också representerar SXX i Ryssland och som hjälpt oss tidigare). Men en hel del pappersexercis och denna gång noggrann genomsökning av alla utrymmen i vår lilla båt! Vi gick för motor den norra mindre trafikerade leden in till Central River Yacht Club på Petrovskijön i St Petersburg, samma hamn där vi låg för 16 år sedan.

Stora förändringar och kontraster i St Petersburg

1998 var det primitivt och rätt sunligt i marinan. Nu var hamnbassängen fylld av flytbryggor med oligarkernas enorma motorbåtar och i marinan finns nu en heliport, de nyrika kommer med helikopter! Dessutom lyxig restaurang i hamnen och fullt av stora nya SUVar; BMW, Mercor, Men ändå ganska ►

ruffigt bakom kulisserna! Alltså stora kontraster! Staden St Petersburg (Leningrad under Sovjettiden) började anläggas av Peter den store år 1703, sedan han drivit ut svenskarna från Ladoga och Nyen skans vid Neva. Ett omöjligt projekt, att anlägga en stor stad i det sankta Neva-deltat. Tusentals livegna och krigsfångar sattes i arbete. Vi tillbringade tre heldagar i St Petersburg med intressanta besök på Eremitaget, samt på sommarpalatsen Peterhof och i Pushkin, förstäder utanför St Petersburg, platser som vi inte hann med vid vårt besök 1998. Eremitaget är ett av världens största konstmuseer och omfattar Vinterpalatset. Peterhof som färdigställdes 1723 omfattar Peter den stores sommarresidens, med Versailles utanför Paris som förebild, men större och mer överdådigt! 176 fontäner och 4 kaskader, med vattenförsörjning från högre belägna vattendrag. Katarina den storas sommarresidens i Pushkin uppfördes senare under 1700-talet och innehåller bl.a. det berömda bärnstensrummet. Slotten uppvisade ett otroligt överdåd av förgyllda interiörer, och anlagda trädgårdar med springbrunnar. Också detta i stor kontrast mot fattigdom och förfall på andra håll! Dock inte så mycket nyskapande eller anknytning till rysk tradition, utan kopiering av rokoko från Frankrike. Mycket skadades under andra världskriget och under tyskarnas långa och svåra belägring av Leningrad 1941 – 1943. Imponerande att allt kunnat återskapas, ett gigantiskt renoveringsprojekt! Massor av turister från världens alla hörn, stora kryssningsfartyg kommer som på löpande band. Förhandsplanering av besöken krävs, Vladimir hade ordnat hela programmet för eskadern. Man måste, som i alla storstäder, vara försiktig. Ett par eskaderdeltagare blev av med plån-

böcker och mobiler i den fullpackade trådbussen ut till marinan. Men vi märkte inte någon anti-väst stämning med koppling till Ukrainakrisen. Ryssarna är uppenbarligen förtjusta i nya teknikprylar. Vi såg racing med snabba båtar mitt inne i stan, många vattenskotrar, och vattenjetflygning. Efter eskaderns avslutningsmiddag med underhållning och dans på restaurang Troika, besåg vi på natten öppningen av Nevas broar. Varje natt öppnas broarna under någon timme för fartygstrafik uppför Neva mot Ladogasjön. Broarna öppnas succesivt, som en grön våg. Många småbåtar och turistbåtar kretsade omkring, det var ett verkligt skådespel med fasadbelysta byggnader och illuminerade broar!

Hemsegling Finland – Åland

Vi klarade ut i Kronstadt för segling tillbaka till Finland. Några eskaderbåtar besökte istället Kronstadt och andra ryska hamnar som Zelegonorsk och Primorsk i Finska Viken, som nu öppnats för fritidsbåtar. Vid vår förra St Petersburgsegling var det inte tillåtet att segla genom Björkö sund eller att anlöpa andra hamnar. Några seglade nu också till Viborg och Saima Kanal (som vi gjorde 1998). Vädret hade i St Petersburg blivit varmare, men med frisk W-vind. Under tillbakafärden hade vi först motvind. Sjön blev krabb i den innersta delen av Finska Viken utanför invallningen, då strömmen ut från Neva möter västvinden. Vi fick stänga oss ut för motor, men sjön blev lugnare längre ut och vinden avtog. Det blev motorgång hela vägen till Haapasaari, vacker solnedgång och en vacker vindstilla natt. Efter en fin segling in till Kotka mönstrade Anna-Karin av för åtaganden hemma. J-G fortsatte med lagom dagsetapper och besök i fina klubb-

hamnar, med bastubad. Vädret hade nu ändrats, det blev en långvarig fullständig "kanonsommar" med över 30 graders värme och 25 grader i vattnet. Dessutom friska E-vindar hela tiden så det gick snabbt hemåt. Ovanligt många svensklagade båtar i Finland i år, de flesta med i SSK:s rikseskader till Tallinn. Syd om Pellinge går leden ganska nära "Muminmaman"/konstnärinnans Tove Jansson Klovharun (nås från leden med teleobjektiv). Tove Jansson skulle ha fyllt 100 i år. Träff med vår son Johan och hans familj på Blekholmen i Helsingfors. Vi hade en lyckad grillkväll och barnbarnen badade i hamnen, innan familjen med sin HR 42 Celeste fortsatte mot Estland. J-G lämnade Johanna II i Ekenäs ett par dagar för att flyga hem, för ett 70-årsfirande mm. Ekenäs är en fin liten stad med charmiga trähus, svenskan dominerar. Villa Schildt med Göran Schildts samlingar är numera museum. Villa Skeppet, ritad av Alvar Aalto för familjen Schildt, ligger som granne. I väntan på flygbussen i Hfors besök på Ateneum med imponerande Tove Jansson-jubileumsutställning. Tillbaka i finska skärgården igen hade algbloomingen satt in på allvar – baksidan med en varm sommar! Till havs och i utskären seglade man som i tjock gröt. Hann också med Sjöbjörnarnas högsommarträff i Matgruvan, med musikaliska inslag av olika sånggrupper, samt spelande igen. Hemseglingen gick sedan via Åland, utan algblooming. Träffade flera vänner och bekanta, både planerat och spontant. I Föglö samlades en imponerande eskader av Åländska allmogesnipor. Avslutningsvis natthamn på Kälö, ganska fullt där fast det var mitt i veckan en bit in i augusti.

Jan-Gunnar Persson,
Anna-Karin Aminoff, HR 29 Johanna II